

van gedachten doorploegd gelaat van burgemeester Vening Meinesz. Deze werken, gelijk de beeltenis van den oud-wethouder Viruly, mede in Boymans, de portretten van Mevr. Betz, van Jhr. de Stuers en nog een geheele reeks leggen het schitterendst getuigenis af van het talent en de werkkraft van den jongen kunstenaar. En terwijl de séances en de voorbereiding voor elk van die portretten veel tijd van hem vorderden, belette deze inspannende arbeid hem volstrekt niet om tot de geregelde inzenders te behooren van de aquarellentoonstellingen van *Pulchri Studio* en van de *Hollandsche Teekenmaatschappij*, en schilderde hij bovendien vele genre-stukken in olieverf voor de exposities in binnen- en buitenland, die elkaar in de laatste jaren zoo veelvuldig opvolgen.

Het is vooral in zijn aquarellen, dat men het forsche, het gespierde in de kunst van De Josselin De Jong waardeert. Die qualiteiten openbaarden zich in de eerste teekening,

die door hem op een kunstbeschuwing in Den Haag werd ingezonden en die dan ook onmiddellijk overging in de portefeuille van den heer Mesdag. Wie herinnert zich niet zijn kantoorklerk, een teekening die hij wel

honderdmaal had kunnen herhalen, want de eene liefhebber was er al meer verzot op dan de andere. Maar voor De Jong is het repeteeren van een zelfde sujet een onmogelijkheid. Zijn vindingrijkheid en zijn lust in het scheppen van nieuwe motieven zijn zoo groot, dat hij het leven van een artist te kort acht om alles te verrichten waartoe zijn inspiratie hem roept. Op een der

jongste kunstbeschuwingen in *Pulchri* zag men van hem een grondwerker in gebukte houding de spade in den zwaren kleigrond stekende, op een andere teekening werklieden in de pletterij in het heetst van hun zwoegenden arbeid. Die figuren zijn als gebeeldhouwd wat den vorm en den anatomischen bouw betreft, maar tevens is de spierwerking, de actie zoo vol realiteit uitgedrukt, dat de figuren beginnen te leven en zich te bewegen. Men voelt den *struggle for life* in die monumentale scheppingen van den arbeid, Daartegenover de Scheveningsche idylle, het drietal meisjes met de coquette mutsen. Wat is ook die teekening geestig van lijn en compositie!

Toen de schilder De Josselin De Jong zijn illusie verwezenlijkt zag om een reis naar Rome te ondernemen, voelde hij zich aangegrepen door een onweersaanbare neiging om te boetseeren en modelleerde hij achtereenvolgens de

Puddler.